

TEN ROOMS OF THE MIND

GENETICS

Origin

GILLETTE జన్మశాస్త్రం

మూలం

మనసులోని పది గదులు

మనలో ప్రతి ఒక్కరం ఎప్పుడూ ఎంచుకోకుండానే నివసించే ఒక ఇల్లు ఉంది.

దానికి చిరునామా లేదు. అది ఏ పటంలోనూ కనిపించదు. అయినా మనం నిజంగా నివసించిన ఏ ప్రదేశం కంటే కూడా అది మనకు బాగా తెలుసు. లోపల పది తలుపులు ఉన్నాయి.

కొన్నిటిని మనం గ్రహించకుండానే ప్రతిరోజూ తెరుస్తాం.

మరికొన్నిటికి తాళం వేసి ఉంచుతాం, వాటితో మనకేమీ సంబంధం లేనట్టు నటిస్తా.

ఇంకా, మనం మనమే కట్టుకోని గదులు కూడా ఉన్నాయి, అయినా ఏదో విధంగా వాటిని మనలోనే మోసుకుంటూ ఉంటాం. ఇది ఒక సిద్ధాంతం కాదు.

అల్కారాలో దుమ్ము పట్టి పడి ఉన్న మనస్తత్వశాస్త్ర పుస్తకం కాదు.

ఈ పది గదులనూ ఒక్కొక్కటిగా, చాలాసార్లు తాను ఎక్కడ ఉన్నాడో కూడా తెలియకుండా దాటుకుంటూ వెళ్ళిన ఒక మనిషి కథనం ఇది; ఇప్పుడు భుజాల మీద ఇంకొన్ని సంవత్సరాల బరువుతో, తాను అనుభవించినట్టే సరిగ్గా వాటిని వర్ణించడానికి అతను ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

పది తలుపులు.

నేను అన్నిటినీ తెరిచాను.

కొన్నిటిని కుతూహలంతో.

కొన్నిటిని అయిష్టంగా.

కొన్నిటిని, వెనక్కి తిరగడానికి అప్పటికే చాలా ఆలస్యమైనప్పుడు మాత్రమే.

ఈ గదులు మీకు పరిచయమైనవిగా అనిపిస్తే, అవి నా కథ చెబుతున్నందుకు కాదు.

ఎక్కడో లోలోతుల్లో, అవి మీ కథను కూడా చెబుతున్నందుకు.

Ferdinando

జన్మశాస్త్రం — మూలం

నేను అద్దంలోకి చూశాను.

నన్ను నేను చూస్తున్నాను అనుకున్నాను.

తర్వాత ఇంకేదో చూడటం మొదలుపెట్టాను.

మా నాన్న.

మా తాత.

వారి మౌనాలు.

వారి మొండితనం.

వారి భయాలు.

వారి క్రమశిక్షణ.

కానీ నేను ఒక పొరపాటు చేశాను.

మా అమ్మను వెతకడానికి నేను తగినంత సమయం వెచ్చించలేదు.

నన్ను ఈ లోకంలోకి తీసుకువచ్చిన స్త్రీ.

నేను ఆమెను నా ముఖంలో మాత్రమే వెతికాను.

జన్మశాస్త్రం అల్మారాలు లేని ఒక గ్రంథాలయం.

రక్తమాంసాల్లో రాసిన ఒక భాండాగారం.

ప్రతి సంజ్ఞలోనూ ఆనవాళ్ళు ఉంటాయి.

ప్రతి ప్రతిస్పందనా ఒక జ్ఞాపకాన్ని దాచుకుంటుంది.

మనం ఎప్పుడూ చేయని యుద్ధాలను మోస్తాం.

ఎప్పుడూ నేర్చుకోని భయాలను.

ఎక్కడినుంచి వచ్చాయో వివరించలేని బలాలను.

మనం ఎప్పుడూ సంపూర్ణమైన ఆరంభం కాదు.

మనం కొనసాగింపు.

మన పేరు కంటే ఎంతో పెద్దదైన ఒక కథలో తర్వాతి అధ్యాయం మనం.

అప్పుడు నాకు ఒకటి అర్థమైంది.

అతి ముఖ్యమైన వారసత్వం ముఖ లక్షణాల్లో రాసి లేదు.

కళ్ళలో కాదు.

ముఖం ఆకారంలో కాదు.

అది చేతల్లో రాసి ఉంది.

కష్టాలను ఎదుర్కొనే ఆ నిశ్శబ్ద తీరులో.

చప్పుడు చేయకుండా భరించగల సామర్థ్యంలో.

అక్కడే, చివరికి, నేను మా అమ్మను చూడటం మొదలుపెట్టాను.

అద్దంలో కాదు.

లోకానికి ప్రకటించకుండా, లొంగిపోకూడదని నేను ఎంచుకున్న ప్రతిసారీ.

Ferdinando